

त्रिरत्न वन्दना व परित्राण

मुंम्ह

निधु हात्मापाल

दिवांत श्यामलक्ष्मी शिल्पकारया

निर्वाण कामना यापि

प्रकाशक परिद्वार

मोतिलाल शिल्पकार

कर्षा लक्ष्मी शिल्पकार

श्रीजेश लाल शिल्पकार

अञ्जना शिल्पकार

श्रीजना शिल्पकार

रोजिना शिल्पकार

लोकेश्वर टोल, जावलाखेल

बुद्ध सम्बत २५४६

विक्रम सम्बत २०५९

नेपाल सम्बत ११२२

इस्वी सम्बत २००२

पञ्चशील

ओकास द्वार तयेन कत्तं सब्बं अपराधं खमथ मे भन्ते ।

(स्वको धायेगु)

अहं भन्ते, तिसरणेन सह पञ्चसीलं धम्मं याचामि अनुगाहं
कत्वा सीलं देय मे भन्ते । दूतियम्पि..... ततियम्पि

नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स ।

(स्वको धायेगु)

बुद्धं सरणं गच्छामि । धम्मं सरणं गच्छामि ।

संघं सरणं गच्छामि ।

दूतियम्पि बुद्धं सरणं गच्छामि ।

दूतियम्पि धम्मं सरणं गच्छामि ।

दूतियम्पि संघं सरणं गच्छामि ।

ततियम्पि बुद्धं सरणं गच्छामि ।

ततियम्पि धम्मं सरणं गच्छामि ।

ततियम्पि संघं सरणं गच्छामि ।

१. पाणातिपाता वेरमणी सिक्खापदं समादियामि ।

२. अदिन्नादाना वेरमणी सिक्खापदं समादियामि ।

३. कामेसु मिच्छाचारा वेरमणी सिक्खापदं समादियामि ।

४. मुसावादा वेरमणी सिक्खापदं समादियामि ।

५. सुरा मेरय मज्जपमादढ्ठाना वेरमणी सिक्खापदं
समादियामि ।

पञ्चशीलया अर्थ

भन्ते, जिं काय, वाक व मन स्वंग द्वारां छुं अपराध यानागु दत धाःसा व फुक्क कृपातसे क्षमा याना बिज्याये माल ।

भन्ते, जिं विशरणा सहित पञ्चशीलया शिक्षा (धर्म) फवने, कृपा तसे जित शील बिया बिज्याहुं ।

भन्ते, निकोल नं भन्ते, स्वकोल नं.

वसपोल भगवान अर्हत सम्यकसम्बुद्धयात नमस्कार । (स्वको)

बुद्धया शरण वने
धर्मया शरण वने
संघया शरण वने

1. प्राणीघात यायेगु कर्म तोतेगु शील (शिक्षा) बांलाक पालन (ग्रहण) याये ।
2. खुया कायेगु कर्म तोतेगु शील बांलाक पालन याये ।
3. परस्त्री परपुरुष सेवन यायेगु ज्या तोतेगु शील बांलाक पालन याये ।
4. असत्य छुं ल्होयेगु बानी तातेगु शील बांलाक पालन याये ।
5. अय्ला श्वे आदि कायेयेगु पदार्थ तोतेगु शील बांलाक पालन याये ।

पञ्चशील

आओकास द्वारा तयेन कत्तं सब्ब अपराधं खमथ मे भन्ते !

। नाम प्रोचबि (स्वको धायेगु)

अहं भन्ते, तिसरणेन सह अट्ठङ्ग सम्पन्नागतं उपोसथ सीलं धम्मं याचामि अनुगहं कत्वा सीलं देय मे भन्ते ।

दुतियमि ततियमि

नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स ।

(किकर) । शकस्समं नाम तस्स भगवतो सम्मासम्बुद्धस्स । (स्वको धायेगु)

बुद्धं सरणं गच्छामि । धम्मं सरणं गच्छामि ।
संघं सरणं गच्छामि । दुतियमि ततियमि

1. पाणातिपाता वेरमणी सिक्खापदं समादियामि ।
2. अदिन्नादाना वेरमणी सिक्खापदं समादियामि ।
3. अब्रह्मचरिया वेरमणी सिक्खापदं समादियामि ।
4. मुसावादा वेरमणी सिक्खापदं समादियामि ।
5. सुरामेरय सज्ज पमादट्ठाना वेरमणी सिक्खापदं समादियामि ।
6. विकालभोजना वेरमणी सिक्खापदं समादियामि ।
7. नच्च गीत वादित विसूक दस्सन, माला गन्ध विलेपन धारण मण्डन विभूषणट्ठाना वेरमणी सिक्खापदं समादियामि ।
8. उच्चासयन महासयना वेरमणी सिक्खापदं समादियामि ।

अष्टशीलया अर्थ

भन्ते, जिं काय, वाक व मन स्वंगु द्वारं छुं अपराध यानागु दत धाःसा व फुक्क कृपातसे क्षमा याना बिज्याये माल ।

भन्ते, जिं त्रिशरण सहित च्यागु अंगं सम्पन्न जुयाच्वांगु उपोसथ शीलया शिक्षा (धर्म) फुवने, कृपा तसे जित शील बिया बिज्याहुं ।

भन्ते, निकोल नं भन्ते, स्वकोल नं.

वसपोल भगवान अर्हत सम्यकसम्बुद्धयात नमस्कार । (स्वको)

बुद्धया शरण वने । धर्मया शरण वने । संघया शरण वने ।

निकोल नं । स्वकोल नं ।

१. प्राणीघात यायेगु कर्म* तोतेगु शील (शिक्षा) बांलाक पालन (ग्रहण) याये ।
२. खुया कायेगु कर्म तोतेगु शील बांलाक पालन याये ।
३. ब्रम्हचर्या मस्यंकेगु शील बांलाक पालन याये ।
४. असत्य खँ ल्हायेगु बानी तोतेगु शील बांलाक पालन याये ।
५. अय्ला श्वं आदि कायेयेगु पदार्थ तोतेगु शील बांलाक पालन याये ।
६. विकाल (बान्हिलिस) भोजन यायेगु कर्म तोतेगु शील बांलाक पालन याये ।
७. प्याखँ हुइगु, म्ये हालेगु, बाजं थायेगु, बाजा पुइगु व विविध गयानापुसे च्वंगु दृष्य स्वयेगु व माला, गन्ध व विलेपन आदि विभूषण पदार्थ सेवन कर्म तोतेगु शील बांलाक पालन याये ।
८. तज्जागु तद्धंगु शयनासन तोतेगु शील बांलाक पालन याये ।

त्रिरत्न वन्दना

बुद्ध वगळ्णा

नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स ।

इतिपि सो भगवा अरहं, सम्मासम्बुद्धो, विज्जाचरण सम्पन्नो, सुगतो, लोकविद्, अनुत्तरो पुरिसदम्म सारथी, सत्था-देव-मनुस्सानं, बुद्धो, भगवा'ति ।

नमो तस्स सम्मासम्बुद्धस्स

ये च बुद्धा अतीता च, ये च बुद्धा अनागता ।
पञ्चुपन्ना च ये बुद्धा, अहं वन्दामि सब्बदा ॥
नत्थि मे सरणं अञ्चं, बुद्धो मे सरणं वरं ।
एतेन सच्च वज्जेन, होतु मे जयमङ्गलं ॥
उत्तमङ्गेन वन्देहं, पादपंसु वरुत्तमं ।
बुद्धे यो खलितो दोसो, बुद्धो खमतु तं ममं ।
बुद्धं जीवित परियन्तं सरणं गच्छामि ॥

एतर्हि वगळ्णा

स्वाकवातो भगवता धम्मो, सन्दिट्ठिको, अकालिको, एहिपस्सिको, ओपनयिको, पच्चतं वेदितब्बो विञ्जूही'ति ।

नमो तस्स निध्यानिकस्स धम्मस्स ।

ये च धम्मा अतीता च, ये च धम्मा अनागता,
पच्चुपन्ना च ये धम्मा, अहं वन्दामि सब्बदा ।
नत्थि मे सरणं अञ्चं, धम्मो मे सरणं वरं,
एतेन सच्चवज्जेन, होतु मे जयमङ्गलं ।
उत्तमङ्गेन वन्देहं, धम्मञ्च दुविधं वरं,
धम्मे यो खलितो दोसो, धम्मो खमतु तं मम ।
धम्मं जीवितपरियन्तं सरणं गच्छामि ॥

संघ ववळ्ळा

सुपटिपन्नो भगवतो सावकसंघो, उजुपटिपन्नो
भगवतो सावकसंघो, जायपटिपन्नो भगवतो सावकसंघो,
सामीचिपटिपन्नो भगवतो सावकसंघो, यदिदं चत्तारि पुरिस
युगानि ॥ अट्ठ पुरिसपुगाला, एस भगवतो सावकसंघो,
आहुनेय्यो, पाहुनेय्यो, दक्खिनेय्यो, अञ्जलिकरणीयो, अनुत्तरं
पुञ्चक्खेतं लोकस्सा'ति ।

नमो तस्स अट्ठारिय पुगल महासंघस्स ।

ये च संघा अतीता च, ये च संघा अनागता,
पच्चुपन्ना च ये संघा, अहं वन्दामि सब्बदा ।
नत्थि मे सरणं अञ्चं, संघो मे सरणं वरं,
एतेन सच्चवज्जेन, होतु मे जय मङ्गलं ।
उत्तमङ्गेन वन्देहं, संघञ्च विविधुत्तमं,
संघे यो खलितो दोसो, संघो खमतु तं मम ।
संघं जीवित परियन्तं सरणं गच्छामि ॥

विविध आमिस पूजा विधि

जल पूजा

॥ अधिवासेतु मो भन्ते, पानीयं उपनामितं ।
अनुकम्पं उपादाय, पटिगण्हातु मुत्तमं ॥ १ ॥

पुष्प पूजा

वण्णगन्ध गुणोपेतं, एतं कुसुम सन्ततिं ।
॥ पूजयामि मुत्तिन्दस्स, सिरिपाद सरोरुहे ॥ २ ॥

पूजेमि बुद्धं कुसुमेन नेन, पुञ्जेन मेतेन च होतु मोक्खं ।
पुष्कं मित्तायाति यथा इदम्मे, कायो तथा याति विनासभावं ॥ ३ ॥

धूप पूजा

॥ १ ॥ मज्झिम निकाय १२.२.१०५
गन्धसम्भार युत्तेन, धूपेनाहं सुगन्धिना ।
पूजये पूजनेय्यन्तं, पूजाभाजन मुत्तमं ॥ ४ ॥

प्रदीप पूजा

॥ २ ॥ मज्झिम निकाय १२.२.१०६
धनसारप्पदित्तेन, दीपेन तमधंसिना ।
तिलोक दीपं सम्बुद्धं, पूजयामि तमोनुदं ॥ ५ ॥

मीजण पूजा

अधिवासेतु नो भन्ते, भोजनं उपनामितं ।
॥ अनुकम्पं उपादाय, पटिगण्हातु मुत्तमं ॥ ६ ॥

* दिवा पूजास भोजन द्वायेवले अर्पण प्रायेण वाक्य खः । त्तिनय् १२ ता ई न्हयवः जक व्वनेणु ।

लज्जण पूजा*

अधिवासेतु नो भन्ते, व्यञ्जनं उपनामितं ।
अनुकम्पं उपादाय, पटिगणहातु मुत्तमं ॥७॥

खाद्य पूजा*

अधिवासेतु नो भन्ते, खज्जकं उपनामितं ।
अनुकम्पं उपादाय, पटिगणहातु मुत्तमं ॥८॥

टक्कण्ठगूढ पूजा*

अधिवासेतु नो भन्ते, फलानि उपनामितं ।
अनुकम्पं उपादाय, पटिगणहातु मुत्तमं ॥९॥

तैल्य वण्डणा

वन्दामि चेतियं सब्बं, सब्ब ठानेसु पतिट्ठितं ।
सारीरिक धातु महाबोधिं, बुद्ध रूपं सकलं सदा ॥१०॥

श्रीगामा टाट्ठणा

कायेन वाचा चित्तेन, पमादेन मया कृतं ।
अच्चयं खम मे भन्ते, भूरि पब्बो तथागत ॥११॥

आशिका

इमाय बुद्ध पूजाय, कताय सुद्ध वेतसा ।
चिरं तिट्ठतु सद्धम्मो, लोको हेतु सुखी सदा ॥१२॥
इमाय बुद्ध पूजाय, यं पुब्बं पसुतं मया ।
सब्बं तं अनुमोदित्वा, सब्बेपि तुट्ठ मानसा ॥१३॥
पूरेत्वा दान सीलादि, सब्बापि दसपारमि ।
पत्वा पयिच्छित्तं बोधिं, फुसन्तु अमतं पदं ॥१४॥

प्रतिपत्ति पूजा

इमाय धम्मानुधम्म पटिपत्तिया बुद्धं पूजेमि ।
इमाय धम्मानुधम्म पटिपत्तिया धम्मं पूजेमि ।
इमाय धम्मानुधम्म पटिपत्तिया संघं पूजेमि ।

अद्धा इमाय पटिपत्तिया जाति जरा व्याधि मरणम्हा,
परिमुच्चिस्सामि ॥१५॥

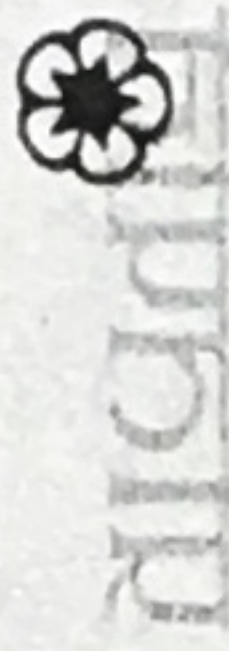
काठाना

इमिना पुब्बकम्मेन, मा मे बालसमागमो ।
सतं समागमो हेतु, याव निब्बाण पत्तिया ॥१६॥
इदम्मे पुब्बं आसवकव्या वहं हेतु ।
इदम्मे पुब्बं निब्बाणस्स पच्चयो हेतु ।
इदम्मे पुब्बं सब्बेसत्ता अनुमोदन्तु ।
इदम्मे पुब्बं सब्बेसत्ता सुखिता भवन्तु ॥१७॥

पुण्यानुगीकृता

इदमे/वो जातिनं होतु सुखिता होन्तु जातयो ॥१८॥ (स्वको)

यता वता च अम्हेहि सम्भतं पुञ्च सम्पदं
सब्बे देवा अनुमोदन्तु सब्ब सम्पत्ति सिद्धिया ॥१९॥
यता वता च अम्हेहि सम्भतं पुञ्च सम्पदं
सब्बे सत्ता अनुमोदन्तु सब्ब सम्पत्ति सिद्धिया ॥२०॥
यता वता च अम्हेहि सम्भतं पुञ्च सम्पदं
सब्बे भूता अनुमोदन्तु सब्ब सम्पत्ति सिद्धिया ॥२१॥

त्रिरत्न वन्दनाया अर्थ

नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स ।
वसपोल भगवान् अर्हत् सम्पाकसम्बुद्धयात् नमस्कार ।

बुद्ध गुण

१. सो भगवा इतिपि अरहं ।
२. सो भगवा इतिपि सम्मासम्बुद्धो ।
३. सो भगवा इतिपि विज्जाचरण सम्पन्नो ।
४. सो भगवा इतिपि सुगतो ।
५. सो भगवा इतिपि लोकविद् ।
६. सो भगवा इतिपि अनुत्तरो पुरिसदम्म सारथी ।
७. सो भगवा इतिपि सत्था देवमनुस्सानं ।
८. सो भगवा इतिपि बुद्धो ।
९. सो भगवा इतिपि भगवा ।

प. सो भगवा=वसपोल भगवान्, इतिपि=श्रु श्रु कारणं नं, अरहं=ब्रम्ह, देव व मनुष्यपिसं पूजा याये योग्य जुया बिज्याकम्ह, रागा द्वेषादि व्याक शत्रुयात् दमन याना बिज्याकम्ह, गबलें हे गुप्त पाप याना मबिज्याकम्ह जुया निंति "अरहं" धका: धाइ ।

२. सो भगवा=वसपोल भगवान्, इतिपि=श्रु श्रु कारणं नं, सम्मासम्बुद्धो=सम्पूर्ण धर्मयात् निशेष रूपं स्वयं सीका कया बिज्याकम्ह जुया निंति "सम्मासम्बुद्ध" धका: धाइ ।

३. सो भगवा=वसपोल भगवान्, इतिपि=श्रु श्रु कारणं नं, विज्जाचरण सम्पन्नो=स्वंग विद्या, च्यागू विद्या व चरण भिन्त्यागुलि सम्पूर्ण जुया बिज्याकम्ह जुया निंति "विज्जाचरण सम्पन्न" धका: धाइ ।

४. सो भगवा=वसपोल भगवान्, इतिपि = श्रु श्रु कारणं नं, सुगतो=मृत्यु जुड़गुलिं रहित जुयात्वंगु निर्वाण नगरस बालाक बिज्याकम्ह जुया निंति "सुगत" धका: धाइ ।

५. सो भगवा=वसपोल भगवान्, इतिपि=श्रु श्रु कारणं नं, लोकविद्=सत्तलोक, संखारलोक, आकासलोक धयागु स्वंग लोकायात् सीका कया बिज्याकम्ह जुया निंति "लोकविद्" धका: धाइ ।

६. सो भगवा=वसपोल भगवान्, इतिपि=श्रु श्रु कारणं नं, अनुत्तरो पुरिसदम्म सारथी = देव, मनुष्य, तिर्यक व वेनेय्य प्राणीपिल्ल असदिस रूपं सभ्य जुड़क दमन याना बिज्याकम्ह जुया निंति "अनुत्तरो पुरिसदम्म सारथी" धका: धाइ ।

७. सो भगवा=वसपोल भगवान्, इतिपि = श्रु श्रु कारणं नं, सत्था देव मनुस्सानं = ब्रम्हा, देव व मनुष्यपिनि गुरु जुया बिज्याकम्ह जुया निंति "सत्था देवमनुस्सानं" धका: धाइ ।

८. सो भगवा=वसपोल भगवान्, इतिपि = श्रु श्रु कारणं नं, बुद्धो = चतुरार्य सत्ययात् भिन्ने भिन्ने छुटे छुटे याना सीका कया बिज्याकम्ह जुया निंति "बुद्ध" धका: धाइ ।

९. सो भगवा=वसपोल भगवान्, इतिपि = श्रु श्रु कारणं नं, भगवा = भाग्य खूगु गुण अनन्त सम्पूर्ण जुया बिज्याकम्ह जुया निंति "भगवा" धका: धाइ ।

इति = श्रे, नवहि गुणोहि = गुणं गुण सम्पन्न सम्पूर्ण ज्ञया बिज्याकम्ह, तं बुद्धं = वसपोल भगवान बुद्धयात, अहं = जिं, आदरं = आदरपूर्वक, नमामि = नमस्कार याना ।

उजाम्ह सम्यकसम्बुद्धयात नमस्कार ।

नहापा ज्ञया बिज्याये धुंकरिं बुद्धपिन्त नं, लिपा ज्ञया बिज्याइपिं बुद्धपिन्त नं, आः दुपिं बुद्धपिन्त नं जिं सदा नं वन्दना प्राये ।

बुद्ध छम्ह बाहेक मेपिं जित शरण मदु - श्व बुद्ध छम्ह हे उत्तम शरण खः । श्व सत्य-वचनया प्रभावं जित जय मङ्गल जुयेमाः ।

वसपोलया तुतिपाली च्वंगु "धू" यात नं जिं श्रेष्ठोत्तम भालपाः सीरं वन्दना प्राये । यदि बुद्धया प्रति छुं अपराध दत धाःसा उकियात बुद्धं क्षमा याना बिज्याहुं ।

जीवन दत्तले जि बुद्धया शरणे वने ।

धर्मा गुण

१. स्वाक्खातो (भगवता धम्मो)
२. सन्दिट्ठको (भगवता धम्मो)
३. अकालिको (भगवता धम्मो)
४. एहिपस्सिको (भगवता धम्मो)
५. ओपनयिको (भगवता धम्मो)
६. पच्चत्तं वेदितव्वो विञ्चुहि (भगवता धम्मो)

१. भगवता=बुद्ध भगवानं, देसितो=देशना याना बिज्यागु, धम्मो=भिक्षु उत्तमगु धर्म जूसां, स्वाक्खातो=आदि मध्य अन्त्य तक्क कल्याण जुइगु रूपं उपदेश याना बिज्यागु ज्ञया निरिति "स्वाक्खात" धकाः धाइ ।

२. भगवता=बुद्ध भगवानं, देसितो=देशना याना बिज्यागु, धम्मो=गुणं लोकुत्तर धर्म जूसां, सन्दिट्ठको=थनया थनसं फल बीगु अथवा आर्य पुद्गलपिसं स्वयं खंका काये योग्यगु ज्ञया निरिति "सन्दिट्ठको" धकाः धाइ ।

३. भगवता=बुद्ध भगवानं, देसितो=देशना याना बिज्यागु, धम्मो=प्यंगु उत्तमगु मार्ग जूसां, अकालिको=समय बिते मज्जवं हे फल बीगु ज्ञया निरिति "अकालिक" धकाः धाइ ।

४. भगवता=बुद्ध भगवानं, देसितो=देशना याना बिज्यागु, धम्मो=गुणं लोकुत्तर धर्म जूसां, एहिपस्सिको=वया सोवा धकाः सःता क्यने योग्यगु ज्ञया निरिति "एहिपस्सिक" धकाः धाइ ।

५. भगवता=बुद्ध भगवानं, देसितो=देशना याना बिज्यागु, धम्मो=गुणं लोकुत्तर धर्म जूसां, ओपनयिको=आर्यगणपिन्त निर्वाणे श्यंका बीगु ज्ञया निरिति "ओपनयिक" धकाः धाइ ।

६. भगवता=बुद्ध भगवानं, देसितो=देशना याना बिज्यागु, धम्मो=गुणं लोकुत्तर धर्म जूसां, विञ्चुहि=विद्वानज्जनापिसं, पच्चत्तं=छुटे छुटे जुइक शःथमतं अनुभव याना, वेदितव्वो=सीका थुइका काये योग्यगु ज्ञयाच्चन, इति तस्मा=उकिया निरिति "पच्चत्तं वेदितव्वो विञ्चुहि" धकाः धाइ ।

इति=श्रे, एहिगुणोहि=स्वाक्खातो आदि खुगु गुण सम्पन्न सम्पूर्ण ज्ञयाच्चंगु, तं धम्मं=उगु खुगु उत्तमगु धर्मयात, आदरं=आदरपूर्वक, अहं=जिं, नमामि=नमस्कार याना ।

उजगु निर्वाणे पंकीगु धर्मयात नमस्कार ।

नहापा दुगु धर्मयात नं, लिपा दइगु धर्मयात नं, आः दुगु धर्मयात नं जिं सदा नं वन्दना प्राये ।

धर्म बाहेक मेगु जित शरण मदु - श्वहे उत्तम शरण खः । श्व सत्य-वचनया प्रभावं जित जय मङ्गल जुयेमा ।

लौकिक व लोकोत्तर रूपं निगू प्रकारं न उत्तमगु धर्मयात जिं शीरं वन्दना पाये । यदि धर्मया प्रति छुं अपराध दत्त धाःसा उकियात धर्म क्षमा याना बिज्याहुं । जन्म मपिजाइए धाम ताम्रम जीवन दत्तले धर्मया शरण वने । । डाडः तक्रः "किठुडिजीम"

गुणवन्ति नाम नानाद=निमिडि, निजाम बुद्ध=तजाम ३
इं बन्धिम निमि प्रमड=किमिस्सं गुण नाम ताम्रमड गुण=मिमिड
। डाडः तक्रः "कलिकल" निमि ताम्र गुणि लक्र

१. सुपटिपन्नो (भगवतो सावक संघो) बुद्ध=तजाम ४
२. उजुपटिपन्नो (भगवतो सावक संघो) मड रत्तकलि ताम्र=मिमिड
३. ज्ञापपटिपन्नो (भगवतो सावक संघो) नि ताम्र गुणमि लक्र ताम्र
४. सामीचिपटिपन्नो (भगवतो सावक संघो)
यदिदं चत्तारि पुरिस युगानि अट्ठ पुरिस पुगला एस भगवतो सावक संघो ।

५. आहुनेय्यो (भगवतो सावक संघो) निमि ताम्र गुणि तक्रः
६. पाहुनेय्यो (भगवतो सावक संघो) बुद्ध=तजाम ३
७. दक्खिनेय्यो (भगवतो सावक संघो) मड रत्तकलि ताम्र=मिमिड
८. अञ्जलिकरणीयो (भगवतो सावक संघो) मड कडहुं डुलु डुलु
९. अनुत्तरं पुञ्जकखेतं लोकस्स (भगवतो सावक संघो) तक्रः

१. भगवतो=बुद्ध भगवानया, एस-एसो सावक संघो=वसपोल
श्रावक संघपिं जूसां, सुपटिपन्नो=अथे उपदेश याना बिज्यागु छः
अथे हे बालाक आचरण याना बिज्यापिं जूया नितिं "सुपटिपन्न" धकाः धाड ।

२. भगवतो=बुद्ध भगवानया, एस-एसो सावक संघो=वसपोल
श्रावक संघपिं जूसां, उजुपटिपन्नो=तय्यगु आचरण याना बिज्यापिं
जूया नितिं "उजुपटिपन्न" धकाः धाड ।

३. भगवतो=बुद्ध भगवानया, एस-एसो सावक संघो=वसपोल
श्रावक संघपिं जूसां, ज्ञापपटिपन्नो=निर्वाणया हेतु आचरण याना
बिज्यापिं जूया नितिं "ज्ञापपटिपन्न" धकाः धाड ।

४. भगवतो=बुद्ध भगवानया, एस-एसो सावक संघो=वसपोल
श्रावक संघपिं जूसां, सामीचिपटिपन्नो=आदर सत्कार तये योग्यगु रूपं
आचरण याना बिज्यापिं जूया नितिं "सामीचिपटिपन्न" धकाः धाड ।

यदिदं चत्तारि पुरिस युगानि=मार्ग प्यम्ह व फल । प्यम्ह
हिसाव गपिं प्यजो उत्तम पुरुषपिं, अट्ठ पुरिस पुगला=छम्ह छम्ह
हिसाव च्याम्ह पुद्गलपिं, होति=दया च्वन ।

५. भगवतो=बुद्ध भगवानया, एस-एसो सावक संघो=
वसपोल श्रावक संघपिं जूसां, आहुनेय्यो=आव्हान पाये योग्य जूया
बिज्यापिं जूया नितिं "आहुनेय्यो" धकाः धाड ।

६. भगवतो=बुद्ध भगवानया, एस-एसो सावक संघो=
वसपोल श्रावक संघपिं जूसां, पाहुनेय्यो=अतिथि पाहुना सत्कार पाये
योग्य जूया बिज्यापिं जूया नितिं "पाहुनेय्यो" धकाः धाड ।

७. भगवतो=बुद्ध भगवानया, एस-एसो सावक संघो=
वसपोल श्रावक संघपिं जूसां, दक्खिनेय्यो=निर्वाण तक्रयागु विश्वास
याना दान व्यगु ग्रहण याना काये योग्य जूया बिज्यापिं जूया नितिं
"दक्खिनेय्यो" धकाः धाड ।

८. भगवतो=बुद्ध भगवानया, एस-एसो सावक संघो=
वसपोल श्रावक संघपिं जूसां, अञ्जलि करणीयो=भिणु फल वीणु
आशां ल्हः निपा जोजलपा विन्ति पाये योग्य जूया बिज्यापिं जूया
नितिं "अञ्जलि करणीय" धकाः धाड ।

९. भगवतो=बुद्ध भगवानया, एस-एसो सावक संघो=वसपोल
श्रावक संघपिं जूसां, लोकस्स=बम्हा, देव व मनुष्य स्वंग लोकया,
अनुत्तरा=उपमा सदुगु, पुञ्जकखेतं=पण्यरूपी पसा पीत अतिकं
उत्तमगु बुँ समान जूया बिज्यापिं जूया नितिं "अनुत्तर पुञ्जकखेतं
लोकस्स" धकाः धाड ।

॥ इति=अथ, नवहि गुणोहि=गुण गुण, सम्पन्न=सम्पूर्ण जूया
बिज्यापिं, संघ=आर्य संघाणपिन्त, अहं=जिं, आदर=आदरपूर्वक,
नमामि=नमस्कार याना ।

उजापिं अष्ट पुद्गल महासंघपिन्त नमस्कार ।

नहापा जुया बिज्याये धुंकरिं संघपिन्त नं, लिपा जुया बिज्याइपिं संघपिन्त नं, आः दुपिं संघपिन्त नं जिं सदा नं वन्दना याये ।

संघ बाहेक मेपिं जित शरण मदु - श्वहे उत्तम शरण खः ।
श्व सत्य-वचनया प्रभावं जित जय मङ्गल जुयेमा ।

स्वता प्रकारया उत्तम संघपिन्त जिं शिरं वन्दना याये । यदि संघया प्रति छुं अपराध दत धाःसा उक्रियात संघं क्षमा याना बिज्याहुं ।

जीवन दतले जिं संघया शरण वने ।

विविध पूजादिया अर्थ

भो भगवान, छलपोलयात त्वनेगु जल चढे याना, स्वीकार याना बिज्याहुं । जिमि उपरे अनुकम्पा तया ग्रहण याना बिज्याहुं ॥१॥

वर्ण व सुगन्ध युक्तगु श्व स्वीनं शाक्यमुनिन्द्र भगवानया श्रीचरणे पूजा याये ॥२॥

श्व स्वीनं बुद्धयात पूजा याये, थुकिया पुण्यं जित मोक्ष लायेमा । श्व स्वी सुबुचिना वोंथे श्व जिगु शरीर नं विनाश जुया वनी तिनि ॥३॥

पूजा यायेत उत्तम पात्र जुया बिज्याकम्ह पूजनीय भगवान बुद्धयात सुगन्धयुक्तगु धूप पूजा याये ॥४॥

त्रिलोकया प्रकाश जुया बिज्याकम्ह सम्यक्सम्बुद्धयात, अन्धकार नाश याइगु चन्दनादिया (श्व) प्रदीप पूजा याये ॥५॥

भो भगवान, छलपोलयात भोजन चढे याना, स्वीकार याना बिज्याहुं । जिमि उपरे अनुकम्पा तया ग्रहण याना बिज्याहुं ॥६॥

भो भगवान, छलपोलयात व्यञ्जन चढे याये धुन, स्वीकार याना बिज्याहुं । जिमि उपरे अनुकम्पा तया ग्रहण याना बिज्याहुं ॥७॥

भो भगवान, छलपोलयात विभिन्न खाद्य पदार्थ चढे याये धुन, स्वीकार याना बिज्याहुं । जिमि उपरे अनुकम्पा तया ग्रहण याना बिज्याहुं ॥८॥

भो भगवान, छलपोलयात विभिन्न फलफूल चढे याये धुन, स्वीकार याना बिज्याहुं । जिमि उपरे अनुकम्पा तया ग्रहण याना बिज्याहुं ॥९॥

न्याथाय् प्रतिष्ठित जुयाचवंगु चैत्ययात नं, भगवानया पवित्र धातुयात नं, महाबोधि वृक्षयात नं, बुद्ध रूपयात नं जिं सदा नं वन्दना याये ॥१०॥

भो भगवान, यदि जिगु काय, वाक, चित्तद्वारा प्रमादवश छुं दोष याना तयागु दुसा, गम्भीराति गम्भीरगु प्रज्ञा दुम्ह छलपोल तयागतं जित क्षमा याना बिज्याहुं ॥११॥

शुद्ध चित्तं यानागु श्व बुद्धपूजाद्वारा प्राप्त जुक पुण्यया प्रभावं तयागतया सद्धर्म चिरस्थायी जुइमा । सकल लोक सुखी जुइमा ॥१२॥

श्व बुद्धपूजाद्वारा जित गुलि पुण्य प्राप्त जूगु दु, व व्याक्कं पुण्य खना सन्तुष्ट जुया सकसियां अनुमोदन या ॥१३॥

दान शीलादि दशपारमी व्याक्क पुरे याना थःगु इच्छानुसार उत्तमगु बोधि प्राप्त याना निर्वाण सुख प्राप्त जुइमा ॥१४॥

श्व धर्मानुकूलगु धर्माचरणद्वारा बुद्धयात पूजा याये ।

श्व धर्मानुकूलगु धर्माचरणद्वारा धर्मयात पूजा याये ।

श्व धर्मानुकूलगु धर्माचरणद्वारा संघयात पूजा याये ।

श्व धर्माचरणद्वारा अवश्य नं जि जन्म जरा व्याधि मरणं मुक्त जुये ॥१५॥

श्व पुण्यया प्रभावं बालजनपिनिगु संगत याये स्वात्तेमा । निर्वाणो मश्र्यंतले सत्पुरुषपिनि सत्संगत याये दयेमा । ॥१६॥

श्व जिगु पुण्यं आश्रव क्षय जुयेमा ।

श्व जिगु पुण्यं निर्वाणया हेतु जुइमा ।

श्व जिगु पुण्ययात सकल सत्त्वपिसं अनुमोदन पायेमा ।

श्व जिगु पुण्यं सकल सत्त्वपिं सुखी जुइमा । ॥१७॥

श्व जिगु पुण्य जिम्ह जातिपिन्त प्राप्त जुयेमा । श्व पुण्यया

प्रभावं इमित सुख जुइमा ॥१८॥

श्रुथायुतक जिमिसं प्राप्त याना वयागु पुण्य सम्पत्तियात सकल देवतापिसं अनुमोदन या । सर्व सम्पत्ति सिद्ध जुइमा ॥१९॥

श्रुथायुतक जिमिसं प्राप्त याना वयागु पुण्य सम्पत्तियात सकल भूत (प्राणी) पिसं अनुमोदन या । सर्व सम्पत्ति सिद्ध जुइमा ॥२०॥

श्रुथायुतक जिमिसं प्राप्त याना वयागु पुण्य सम्पत्तियात सकल सत्त्वपिसं अनुमोदन या । सर्व सम्पत्ति सिद्ध जुइमा ॥२१॥

साधु ! साधु ! ! साधु ! ! !

स्वंगु विद्या

१. पुब्बे निवास विज्जा = न्हापा न्हापा जन्म कया वयागु छैं सीके फुगु ज्ञान ।

२. दिब्ब चक्खु विज्जा = देवतापिनिगु मिखांथें स्थूल सूक्ष्म तापागु सतीगु वस्तुयात खंके फुगु ज्ञान ।

३. आसवक्खय विज्जा = क्लेश आश्रवयात फुके फुगु अरहत्त मार्ग ज्ञान ।

च्यागु विद्या

१. दिब्ब चक्खु विज्जा = देवतापिनिगु मिखांथें छुं पनातःगु मदयेक खंके फुगु ज्ञान ।

२. दिब्ब सोत विज्जा = देवतापिनिगु न्हाय्पनं थें छुं पनातःगु मदयेक तायेके फुगु ज्ञान ।

३. इद्धि विध विज्जा = अनेक प्रकारया ऋद्धि कयने फुगु ज्ञान ।

४. चेतो परिय विज्जा = कर्पिनिगु चित्तयात सीके फुगु ज्ञान ।

५. पुब्बे निवास विज्जा = न्हापा न्हापा जन्म कया वयागु छैं सीके फुगु ज्ञान ।

६. आसवक्खय विज्जा = क्लेश आश्रव फुके फुगु अरहत्त मार्ग सीके फुगु ज्ञान ।

७. मनोमयिद्धि विज्जा = मनं चिते याना थें पूर्ण पाये फुगु ज्ञान ।

८. विपस्सना विज्जा = अनित्य, दुःख, अनात्म धकाः नाम रूप धर्म फुकं सीके फुगु ज्ञान ।

चरण भिक्क्यागु

१. सील संवर = शीलयात संवर पायेगु ।

२. इन्द्रिय संवर = चक्षु आदि इन्द्रिययात संवर पायेगु ।

३. भोजने मत्तज्जुता = भोजने मात्रा ज्ञान सीकेगु ।

४. जागरीयानुयोग = जागृत जुइगुलिं युक्त जुया च्वनेगु ।

५. सद्धा = विरत्त, कर्म व कर्मफलयात विश्वास पायेगु ।

६. सति = कुशल कर्म प्रमाद मजुइगु ।

७. हिरी = दुराचरणे लज्जा चायेगु ।

८. ओत्तप्प = दुराचरणे बाश चायेगु ।

९. बाहुसज्ज = आपालं बहुश्रुत दयेका च्वनेगु ।

१०. विरिय = कुशल कर्म उद्योग वीर्य दयेका च्वनेगु ।

११. पज्जा = हरेक विषये बांलाक ज्ञान दयेका च्वनेगु ।

१२. पठमज्झान = वितर्क विचार, प्रीति सुख, एकाग्रता ।

१३. दुतिय ज्झान = विचार, प्रीति, सुख, एकाग्रता ।

१४. ततिय ज्झान = प्रीति, सुख, एकाग्रता ।

१५. चतुत्थ ज्झान = सुख, एकाग्रता ।

स्वंगु लोक

१. सत्तलोक = सत्त्व प्राणीपिं ।

२. सङ्खार लोक = लौकिक नाम व रूप ।

३. ओकास लोक = सत्त्व प्राणीपिं च्वनीगु स्थान ।

खुगु भाग्य

१. इस्सरिय = शःगु चित्त शःमहं ध्याथें दुगु भाग्य ।
२. धम्म = गुगु लोकुत्तर धर्म दुगु भाग्य ।
३. यस = परिवार व कीर्ति दुगु भाग्य ।
४. सिररी = श्रीशोभां युक्तु भाग्य ।
५. काम = शःमहं मती तयाथें पूर्ण प्राये फुगु भाग्य ।
६. पयत्त = महान वीर्य पूर्णगु भाग्य ।

चतुरार्य सत्य

१. दुक्ख सच्चं = दुःख सत्य
२. दुक्ख समुदय सच्चं = दुःख समुदय सत्य
३. दुक्ख निरोध सच्चं = दुःख निरोध सत्य
४. दुक्ख निरोध गामिनी पटिपदा आरिय सच्चं = दुःख निरोध गामिनी प्रतिपदा आर्य सत्य ।

एवमं गुण

भिक्षा उत्तमगु धर्म

१. श्रोतापत्ति मार्ग	६. अनागासि फल
२. श्रोतापत्ति फल	७. अरहत मार्ग
३. सकृदागासि मार्ग	८. अरहत फल
४. सकृदागासि फल	९. निर्वाण
५. अनागासि मार्ग	१०. परियत्ति (त्रिपिटक)

गुगु लोकुत्तर धर्म जुइबले "परियत्ति" छा दइ मखु ।

प्यागु उत्तम मार्ग

१. श्रोतापत्ति मार्ग	२. सकृदागासि मार्ग
३. अनागासि मार्ग	४. अरहत मार्ग

दश पारमी

१. दान पारमी	२. शील पारमी	३. नेक्खम्म पारमी
४. पञ्चा पारमी	५. विरिय पारमी	६. खन्ती पारमी
७. सच्च पारमी	८. अधिट्ठान पारमी	९. मेत्ता पारमी
१०. उपेक्खा पारमी ।		

पञ्चशीलया फलाफल

प्राणी हिसा मयानागुया फल

१. अङ्ग प्रत्यङ्ग परिपूर्णगु शरीर जुइ ।
२. यच्चुसे पिच्चुसेच्चंगु काय जुइ ।
३. स्वये हे यइपुसे बांलासेच्चंगु रूप जुइ ।
४. शूरवीर जुइ ।
५. बल शक्ति दइ ।
६. कर्पिणिगु ल्हतं सीमालि मखु ।
७. परिवार आपा दइ ।
८. रोग व्याधि कम जुइ ।
९. योपिनाप वियोग जुइ माली मखु ।
१०. दीर्घायु जुइ इत्यादि ।

खुया मकयागुया फल

१. धन सम्पत्ति पूर्ण जुइ ।
२. दुगु धन स्थीर जुइ ।
३. इच्छा यानागु वस्तु अःपुक प्राप्त जुइ ।
४. जुजु, लः, मि, खुं व शत्रुपिसं छुं प्राये फइ मखुगु रूप धन दया चवनी इत्यादि ।

व्यभिचार मयानागुया फल

१. शत्रु धयापिं मदया सकलनाप हेलमेले दइ ।
२. सुखपूर्वक न्हयो वयेके दइ ।
३. सुखपूर्वक दने दइ ।
४. प्यंग दुर्गतिं बचे जुइ ।
५. स्त्री भाव नपुंसक भाव जुइगुलिं बचे जुइ ।
६. इज्जत दुगु रूप स्त्री-पुरुष परस्पर प्रेम जुया च्वनी ।
७. धन्दा सुर्ता मदयेक सुखपूर्वक च्वने दइ इत्यादि ।

मखुगु खँ मल्हानागुया फल

१. विशेष बांलासेच्वंगु मिखा आदि इन्द्रिय दइ ।
२. थाहां वो क्वहां वो मदयेक भो मिते जुयाच्वंगु वा जुइ ।
३. ल्हवंगु नं मखु गंसिनं मखु थिकगु शरीर जुइ ।
४. पलेस्वांया बासथें सुगन्ध बास वःगु म्हुत जुइ ।
५. नोकर चाकर व परिवारपिं वयागु खँ न्यपिं जुइ, इत्यादि ।

सुरापान मयानागुया फल

१. यायेमाःगु ज्या व्याक्क विस्मृति मजुसे अःपुक हे लुमना वइ ।
२. अलसीपन धयागु दइ मखु ।
३. लाता-पाकः जुइ मखु ।
४. ज्ञान बुद्धि दुम्ह जुइ ।
५. इष्या यायेगुली रहित जुयाच्वनी ।
६. बेहोश धयागु जुइ मखु ।
७. शान्त स्वभाव दुम्ह जुइ ।
८. मभिंंगु ज्याय लज्जा भय दुम्ह जुइ ।
९. इज्जत च्वनीगु खँ हे जक ल्हयेगु बानि जुइ, इत्यादि ।

प्राणी हिंसा यानागुया विपाक

१. मरणं लिपा नरक, प्रेत, तिर्यक व असुर अपाय दुर्गति प्यंगमध्ये छगुली लाना अतिकं तःधंगु दुःख कष्ट भोगे याये माली ।
२. नरकं मुक्त जुया मनुष्य जूवःसां अइ प्रत्यङ्ग हीनम्ह जुइ ।
३. बांलागु रूप मजुसे विरूप जुया जन्म जुइ ।
४. ल्हाः बेकोम्ह तुति बेकोम्ह दुर्बलम्ह जुया जन्म जुइ ।
५. तुतियागु पतिं चक्काय कुष्ठरोग जुया ग्वालिनं चुया जुइ माली ।
६. खक्व खक्वसिनं खं खं पत्तिकं तमं स्वइ ।
७. नरम शान्त स्वभाव धयागु दइ मखु ।
८. रूप लक्षणा मदया अलिछनम्ह जुइ ।
९. सभाया दथुइ सुरा मजुसे ग्याफर जुइ ।
१०. बल शक्ति हीनम्ह जुइ ।
११. खँ ल्हयेगु बखते प्रष्ट जुइक खँ ल्हये मफुगुलिं आपालं मनूत मुना न्हिला हेस्याना च्वनी ।
१२. पाकः छौं तं खँ ल्हइ ।
१३. दाजुकिजा इष्टमित्र परिवार मदया याकःचा दुःखसिया च्वने माली ।
१४. थःत फाइदा जुइगु ज्या माःवनेगु समये अलसि उत्पन्न जुइ ।
१५. दुःखसिया धनधान्य अन्न भचा भचा मुंका तःगु नं परजनपिसं हयेका वा लाका नया बी ।
१६. परयागु खुर्र प्रकारया प्रयोगद्वारा मरण जुइ माली ।
१७. थः अतिकं प्रेम जुयाच्वपिं कलाः व काय महयायपिं नाप बाया च्वने माली ।
१८. माया गर्भेतुं च्वना मरण जुइ माली ।
१९. जन्म जुया गुदं भिदंया दुने मरण जुइ ।

पर धन खुया कयागुया विपाक

१. मरणं लिपा नरक, प्रेत, तिर्यक व असुर अपाय दुर्गति प्यंगमध्ये छगुली लाना तच्चःगु दुःख कष्ट भोगे याये माली ।
२. मनुष्य जुया जन्म जूसां दरिद्र दुःखी जुया च्वने माली ।

३. अतिकं दुःख कष्टं निगः प्यंगः कमाय पाना तःगु धन नं स्थीर जुइ मखु ।
४. ध्यवा निगः प्यंग नं अतिकं दुःख कष्टं सिया तिति प्राप्त जुइ ।
५. जुजु, मि, लः, खुं व शत्रुपिनिगु भय जुइका च्वने माली ।
६. संसारे जातमध्ये नीच जुयाच्वंगु कुले जन्म जुया दुःख सिया च्वने माली ।
७. नयेगु त्वनेगु मदयेका फ्वगी जुया फ्वना फ्वना नये माली, इत्यादि ।

व्यभिचार पानागुया विपाक

१. परस्त्री वा परपुरुष गमन याःमह मरणं लिपा नरक, प्रेत, तिर्यक व असुर अपाय दुर्गति प्यंगमध्ये छगुली लाना दीर्घकालतकं तच्चगु दुःख कष्ट भोग याये माली ।
२. आपालं प्राणीपिनि शत्रु जुइका च्वने माली ।
३. आपालं मनुष्यपिनि अप्रेमी जुइका च्वने माली ।
४. नयेगु, त्वनेगु, पुनेगु परजनपिसं सबीका च्वने माली ।
५. सुखपूर्वकं दने दइ मखु ।
६. सुखपूर्वकं दने दइ मखु ।
७. नपुंसक जुया जन्म जुइ माली, इत्यादि ।

मखुगु खं ल्हानागुया विपाक

१. मखुगु खं ल्हःमह मरण जुया नरक, प्रेत, तिर्यक व असुर अपाय दुर्गति प्यंगमध्ये छगुली लाना तच्चगु दुःख कष्ट भोग याये माली ।
२. नरकं मुक्त जुया मनुष्यलोके जन्म काःवइगु समये अशुद्धगु कुले जन्म जुया विरूप जुइका च्वने माली ।
३. पाकःमह वक फुटे मज्जमह जुया जन्म जुइ ।
४. वा द्राही वो छ्वाही वो जुइका खं प्रष्ट थुइक खं ल्हये मफयेका च्वने माली ।

५. अतिकं ल्हवंगु शरीर वा अतिकं गंसिगु शरीर वा अतिकं भइमह व अतिकं पुर्केमह वा चीधी जुया जन्म जुइ ।
६. अतिकं दुर्गन्धगु शरीर जुइ ।
७. थःमहं ल्हानागु खं परजनपिसं न्यने मयेक, जुइ माली, इत्यादि ।

सुरापान पानागुया विपाक

१. मरणं लिपा नरक, प्रेत, तिर्यक व असुर अपाय दुर्गति प्यंगमध्ये छगुली लाना तच्चगु दुःख कष्ट भोग याये माली ।
२. नरकं मुक्त जुया मनुष्यलोके जन्म जवइगु समये हेतु फलयात छुं महमसिया ज्ञान बुद्धि मदुमह जुया जन्म जुइ माली ।
३. ज्ञान बुद्धि मदुपिं मूर्खपिनाप सतसंगत याये माली ।
४. सर्वदा स्मृति मदुमह जुया च्वने माली ।
५. सदा नं अल्सि जुइका च्वने माली ।
६. सदा नं मूर्ख बदमास जुया च्वने माली ।
७. जन्म जूयाय् वें जुया च्वने माली ।
८. समाधि मदुमह (चित्त स्थीर मदुमह) जुया मनुष्य गतिं नाश जुइका च्वने माली ।
९. अति द्वेषी अति क्रोधी जुया जन्म जुइ ।
१०. ल्हः तुति शरीर मनावया अतिकं भयानुगु शरीर हना च्वने माली ।
११. जुजु, मि, लः, खुं व शत्रुपिनिगु भय जुइका च्वने माली ।
१२. बेकोगु मन वा कपि ईर्ष्या चित्त दुमह जुया जन्म जुइ ।
१३. मखुगु खं ल्हइमह जुइ ।
१४. परयात चुगलि याइमह जुइ ।
१५. परोपकार ध्यागु महमस्यमह जुइ ।
१६. दान याये मसःमह शील पालन याये मसःमह जुया जन्म जुइ ।
१७. पाप यायेगुली लज्जा मचाह व पाप खना मयाह जुइ ।
१८. सम्यक मार्ग मखना मिथ्या दृष्टिमह जुइ ।
१९. उपकार जुइगु ज्याय् बुद्धि भ्रष्ट जुइका च्वने माली ।
२०. दुष्टगु नीचगु कर्म याइमह जुइ ।

परित्राणाय सूत्रत

नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स ।

आवाहन सुत्तं

समन्ता चक्कवालेसु, अत्रा-गच्छन्तु देवता ।
सद्धम्मं मुनि-राजस्स, सुणन्तु सगमोक्खदं ॥
धम्मस्सवण-कालो, अयं भद्दन्ता ! (स्वको)
नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स ॥

ये सन्ता सन्त-चित्ता, ति-सरण सरणा
एत्थ लोकन्तरे वा, भुम्मा भुम्मा च देवा,
गुण-गण-गहण, व्यावटा सब्बकालं ।
एते आयन्तु देवा, वर-कनक-मये
मेरु-राजे वसन्तो, सन्तो सन्तोस-हेतुं,
मुनि-वर-वचनं सोतु-मगं समग्गा ॥
सब्बेसु चक्कवालेसु, यक्खा देवा च ब्रह्मणो,
यं अम्हेहि कतं पुब्बं, सब्बसम्पत्तिसाधकं ।
सब्बे तं अनुमोदित्वा, समग्गा सासने रता,
पमाद-रहिता होन्तु, आरक्खासु विसेसतो ॥
सासनस्स च लोकस्स, वुड्ढी भवतु सब्बदा ।
सासनमिप च लोकञ्च, देवा रक्खन्तु सब्बदा ॥
सद्धिं होन्तु सुखी सब्बे, परिवारेहि अत्तनो ।
अनीघा सुमना होन्तु, सह सब्बेहि जातीभि ॥

राजतो वा, चोरतो वा, मनुस्सतो वा, अमनुस्सतो
वा, अगितो वा, उदकतो वा, पिसाचतो वा, खाणुकतो
वा, कण्टकतो वा, नक्खत्ततो वा, जनपदरोगतो वा,
असद्धम्मतो वा, असन्दिट्ठितो वा, असप्पुरिसतो वा, चण्ड-
-हत्थि-अस्स-मिग-गोण-कुक्कुर-अहि-विच्छिन्का-मणि-
सप्प-दीपि अच्छ-तरच्छ-सूकर-महिसयक्ख रक्खसा, दीहि
नाना भयतो वा, नाना रोगतो वा, नाना उपद्दवतो वा
आरक्खं गणहन्तु ।

- आवाहन सुत्तं निर्दिष्टं -

मंगल सुत्तं

यं मंगलं द्वादस हि, चिन्तयिसु स-देवका ।
सोत्थानं नाधिगच्छन्ति, अट्ठतिसञ्च मङ्गलं ॥
देसितं देवदेवेन, सब्बपापविनासनं ।
सब्बलोकहितत्थाय, मङ्गलं तं भणाम हे ॥

एवं मे सुत्त-एकं समयं भगवा सावत्थियं विहरति
जेतवने अनाथपिण्डिकस्स आरामे । अथ खो अञ्जतरा
देवता अभिक्कन्ताय रत्तिया अभिक्कन्तवण्णा केवलकप्पं
जेतवनं ओभासेत्वा येन भगवा तेनुपसङ्गमि । उपसंकमिन्वा
भगवन्तं अभिवादेत्वा एकमन्तं अट्ठासि । एकमन्तं ठिता
खो सा देवता भगवन्तं गाथाय अज्झभासि -

बहू देवा मनुस्सा च, मङ्गलानि अचिन्तयुं ।
आकख्खडमाना सोत्थानं, ब्रूहि मंगलमुत्तमं ॥१॥
अ-सेवना च बालानं, पण्डितानञ्च, सेवना ।
पूजा च पूजनेयानं, एतं मङ्गलमुत्तमं ॥२॥

पतिरूपदेसवासो च, पुढे च कतपुञ्जता ।
अत्त-सम्मा-पणिधि च, एतं मङ्गलमुत्तमं ॥३॥

बाहुसच्चच्च सिप्यं च, विनयो च सुसिक्खितो ।
सुभासिता च या वाचा, एतं मङ्गलमुत्तमं ॥४॥

मातापितुउपट्ठानं, पुत्तदारस्स संगहो ।

अनाकुला च कम्मन्ता, एतं मङ्गलमुत्तमं ॥५॥

दानञ्च धम्मचरिया च, ज्ञातकानं च संगहो ।

अनवज्जानि कम्मामानि, एतं मङ्गलमुत्तमं ॥६॥

आरती विरती पापा, मज्ज-पाता च संयमो ।

अप्पमादो च धम्मसेसु, एतं मङ्गलमुत्तमं ॥७॥

गारवो च निवातो च, सन्तुट्ठि च कतञ्जुता ।

कालेन धम्मस्सवणां, एतं मङ्गलमुत्तमं ॥८॥

खन्ती च सोवचस्सता, समणानञ्च दस्सनं ।

कालेन धम्मसाकच्छा, एतं मङ्गलमुत्तमं ॥९॥

तपो च ब्रह्मचरियञ्च, अरिय-सच्चानदस्सनं ।

निब्बान सच्चि-किरिया च, एतं मङ्गलमुत्तमं ॥१०॥

फुट्ठस्स लोकधम्मोहि, चित्तं यस्स न कम्पति ।

अ-शोकं वि-रजं खेमं, एतं मङ्गलमुत्तमं ॥११॥

एतादिसानि कत्त्वान, सब्बत्थ मपरजिता ।

सब्बत्थ सोत्थिं गच्छन्ति, तं तेसं मङ्गलमुत्तमं ॥१२॥

— मङ्गल सुतं निर्दिठत् —

रतन सुत्तं

पणिधानतो पट्ठाय तथागतस्स दसपारमियो, दस
उप-पारमियो, दसपरमत्थ-पारमियो'ति । समत्तिं पारमियो
पञ्च महा-परिच्चागे लोकत्थ-चरियं ज्ञातत्थचरियं बुद्धत्थ-
चरियं'ति । तस्सो चरियायो पच्छिम्मभवे गढभवोक्कन्तिं
जातिं । अभिनिक्खमनं पधान-चरियं बोधिपल्लङ्गे मारविजयं
सब्बञ्जुतज्जाणप्पटिवेधं धम्मचक्कप्पवत्तनं नव लोकुत्तर-
धम्मो'ति । सब्बे पि मे बुद्धगुणे आवज्जेत्वा, वेसालिया तीसु
पाकारन्तरेसु त्रियामरत्तिं परित्तं करोन्तो आयस्मा
आनन्दत्थेरो विप कारुञ्जचित्तं उपट्ठपेत्वा ।

कोटीसतसहस्सेसु, चक्कवालेसु देवता ।
यस्सानं पटिगणहन्ति, यञ्च वेसालिया पुरे ॥
रोगा मनस्स-दुब्धिभक्ख, सन्भूतं तिविधं भयं ।
खिप्पमन्तर-धापेसि, परित्तं तं भणाम है ॥

यानीध भूतानि समागतानि,
भूममानि वा यानि व अन्तलिक्खे ।
सब्बे'व भूता सुमना भवन्तु,
अथोपि सक्कच्च सुणान्तु भासितं ॥१॥

तस्मा हि भूता निसामेथ सब्बे,
मेत्तं करोथ मानुसिया पजाय ।
दिवा च रत्तो च हरन्ति ये बलिं,
तस्मा हि ने रक्खथ अप्पमत्ता ॥२॥

यंकिञ्चि चित्तं इध वा हरं वा,
सगोसु वा यं रतनं पणीतं ।

न नो समं अत्थि तथागतेन,
इदम्पि बुद्धे रतनं पणीतं ।
एतेन सच्च्वेन सुवत्थि होतु ॥३॥

खयं विरागं अमतं पणीतं,
यदज्झगा सक्खमुनि समाहितो ।
न तेन धम्ममेन समत्थि किञ्चि,
इदम्पि धम्ममे रतनं पणीतं ।
एतेन सच्च्वेन सुवत्थि होतु ॥४॥
यं बुद्धसेट्ठो परिवण्णयी सुचिं,
समाधिमानन्तरिकञ्चमाहु ।
समाधिना तेन समो न विज्जति,
इदम्पि धम्ममे रतनं पणीतं ।
एतेन सच्च्वेन सुवत्थि होतु ॥५॥

ये पुत्ता अट्ठ-सतं पसत्था,
चत्तारि एतानि पुत्तानि होन्ति ।
ते दक्खिण्येया सुगतस्स सावका,
एतेसु दिन्यानि महप्फलानि ।
इदम्पि संघे रतनं पणीतं ।
एतेन सच्च्वेन सुवत्थि होतु ॥६॥

ये सुप्पयुत्ता मनसा दल्हेन,
निक्कामिनो गोतमसासनम्हि ।
ते पत्तिपत्ता अमतं विगहय,
लद्धासुधा निब्बुत्तिं भुञ्जमाना ।
इदम्पि संघे रतनं पणीतं ।
एतेन सच्च्वेन सुवत्थि होतु ॥७॥

पथिन्द्वीलो पठविं सितो सिपा,
चतुब्भि वातेहि असम्पकम्पियो ।
तथूपमं सप्पुरिसं वदामि,
यो अरियसच्च्वानि अवेच्च पस्सति ।
इदम्पि संघे रतनं पणीतं ।
एतेन सच्च्वेन सुवत्थि होतु ॥८॥
ये अरिय-सच्च्वानि विभावयन्ति,
गम्भीरपञ्जेन सुदेसितानि ।
किञ्चापि ते होन्ति भुसं पमत्ता,
न ते भवं अट्ठम-मादियन्ति ।
इदम्पि संघे रतनं पणीतं ।
एतेन सच्च्वेन सुवत्थि होतु ॥९॥

सहावस्स दस्सनसम्पदाय,
तयस्सु धम्मा जहिता भवन्ति ।
सक्काय-दिट्ठि विचिकिच्छित्तञ्च,
सीलब्बतं वापि यदत्थि किञ्चि ।
चतूह-पायेहि च विप्पमुत्तो,
छ-च्चाभिठानानि अ-भब्बकातुं ।
इदम्पि संघे रतनं पणीतं ।
एतेन सच्च्वेन सुवत्थि होतु ॥१०॥

किञ्चापि सो कम्मं करोति पापकं,
कायेन वाचा उद चेतसा वा ।
अभब्बो सो तस्स पटिच्छदाय,
अभब्बता दिट्ठपदस्स वुत्ता ।
इदम्पि संघे रतनं पणीतं ।
एतेन सच्च्वेन सुवत्थि होतु ॥११॥

वनप्पगुम्बे यथा फुस्सितगो,
गिम्हान-मासे पठमस्सिं गिम्हे ।
तथूपमं धम्म-वरं अदेसयि,
निब्बान-गामिं परमं हिताय ।
इदमिं बुद्धे रतनं पणीतं ।
एतेन सच्चवेन सुवत्थि होतु ॥१२॥

वरो वरञ्ज् वरदो वराहरो,
अनुत्तरो धम्मवरं अदेसयि ।
इदमिं बुद्धे रतनं पणीतं ।
एतेन सच्चवेन सुवत्थि होतु ॥१३॥

खीणं पुराणं नव नत्थि-सम्भवं,
विरत्तचित्ता-यतिके भवस्सिं ।
ते खीण-वीजा अविरुल्लिहन्दा,
निब्बन्ति धीरा यथायम्पदीपो ।
इदमिं संघे रतनं पणीतं ।
एतेन सच्चवेन सुवत्थि होतु ॥१४॥

यानीध भूतानि समागतानि,
भुम्मामि वा यानि व अन्तलिक्खे ।
तथागतं देव-मनुस्स - पूजितं,
बुद्धं नमस्साम, सुवत्थि होतु ॥१५॥

यानीध भूतानि समागतानि,
भुम्मामि वा यानि व अन्तलिक्खे ।
तथागतं देव-मनुस्स - पूजितं,
धम्मं नमस्साम, सुवत्थि होतु ॥१६॥

यानीध भूतानि समागतानि,
भुम्मामि वा यानि व अन्तलिक्खे ।
तथागतं देव-मनुस्स - पूजितं,
संघं नमस्साम, सुवत्थि होतु ॥१७॥

- रतन सुतं निर्दिठत् -

मेत्त सुत्तं

यस्सानुभावतो यक्खा, नेव दस्सेन्ति भीसनं ।
यमिह चेवा-नुयुञ्जन्तो, रत्तिं दिव-मतन्दितो ।
सुखं सुपतिं सुत्तो च, पापं किञ्चि न पस्सति ।
एव-मादि गुण-पेतं, परित्तं तं भणाम हे !

करणियमत्थकुसलेन,
यन्तं सन्तं पदं अभिस्समेच्च ।
सक्को उज्जं च सुहज्जं च,
सुवचो चस्स मुदु अनतिमानि ॥१॥

सन्तुस्सक्को च सुभरो च,
अप्पकिच्चो च सल्लहुक-वुत्ति ।
सन्तिन्निद्रयो च निपको च,
अप्पगळ्भो कुलेस्व-ननुगिद्धो ॥२॥

न च खुद्द-माचरे किञ्चि,
येन विञ्ज् परे उपवदेय्युं ।
सुखिनो वा खेमिनो होन्तु,
सब्बे सत्ता भवन्तु सुखितत्ता ॥३॥

ये केचि पाणभूतत्थि तसा वा,
थावरा वा अनवसेसा ।
दीघा वा येव महन्ता,
मज्झिमा रस्सका अणुकथूला ॥४॥

दिट्ठा वा ये व अदिट्ठा
येव दूरे वसन्ति अ-विदूरे ।
भूता वा सम्भवेसी वा,
सब्बे सत्ता भवन्तु सुखितत्ता ॥५॥

न परो परं निकुब्बेथ,
नातिसज्जेथ कत्थचि न किञ्चि ।
ब्भारोसना पटिघसज्जा,
नाज्जमज्जस्स दुक्खमिच्छेय्य ॥६॥

माता यथा नियं पुत्तं,
आयुसा एक पुत्तमनुरक्खे ।
एवमिप सब्बभूतेसु,
मानसं भावये अपरिमाणं ॥७॥

मेत्तञ्च सब्बलोकस्मिं,
मानसं भावये अपरिमाणं ।
उद्धं अधो च तिरियञ्च,
असम्बाधं अवेरम-सपत्तं ॥८॥

तिट्ठं चरं निसिन्नो वा,
सयानो वा यावतास्स विगतोमिद्धो ।
एतं सति अधिट्ठेय्य ।
ब्रम्हमेतं विहार-मिधमाहु ॥९॥

दिट्ठञ्च अनुपगम्म,
सीलवा दस्सनेन सम्पन्नो ।
कामेसु विनेय्य गेधं,
नहि जातु गवभसेय्यं पुनरेतीति ॥१०॥
- मेत्तं सुत्तं निर्दिष्टं -

खन्धसुत्तं

सब्बा सीविस-जातीनं, दिब्बमन्तंगदं विय ।
यं नासेति विसं धोरं, सेसञ्चापि प रिरस्सयं ॥
आणा-खेतमिह सब्बत्थ, सब्बदा सब्ब-पाणिनं ।
सब्बसोपि निवारेल्लि, परित्तं तं भणाम हे ।
विरूपक्खेल्लि मे मेत्तं, मेत्तं एरापथेल्लि मे ।
छब्बापुत्तेहि मे मेत्तं, मेत्तं कण्हा-गोतमकेहिच ॥१॥
अ-पादकेहि मे मेत्तं, मेत्तं द्वि-पादकेहि मे ।
चतुप्पदेहि मे मेत्तं, मेत्तं बहु-प्पदेहि मे ॥२॥
मा मं अ-पादको हिसि मा मं हिसि द्वि-पादको ।
मा मं चतु-प्पदो हिसि, मा मं हिसि बहु-प्पदो ॥३॥
सब्बे सत्ता सब्बे पाणा, सब्बे भूताच केवल्ता ।
सब्बे भद्रानि पसन्तु, मा किञ्चि पाप्मागमा ॥४॥
अप्पमाणो बुद्धो, अप्पमाणो धम्मो ।
अप्पमाणो संघो, पमाणवन्तानि सरसीसपानि ॥५॥
अहि विच्छिक्का सतपदी, उण्ण-नाभी सरब् मूसिका ।
कता मे रक्खा, कतं मे परित्तं ॥६॥
पटिक्कमन्तु भूतानि, सोहं नामो भगवतो ।
नमो सत्तन्नं सम्मासम्बुद्धानं ॥७॥

मोरसुत्तं

पूरेन्तं बोधि-सम्भारे, निब्बत्तं मोर-योनियं ।
येन संविहितारक्खं, महा-सत्तं वने-चरा ॥
चिरस्सं वायमन्तापि, नेव सक्खिस्सु गण्हितुं ।
ब्रम्ह-मन्तान्ति अक्खातं, परित्तं तं भणाम हे !

उदेतयं चक्खुमा एक-राजा ।
हरिस्स वण्णो पथविप्पभासो ॥
तं तं नमस्सामि हरिस्स-वण्णं पथविप्पभासं ।
तयाज्ज गुत्ता विहरेमु दिवसं ॥१॥
ये ब्राम्हणा वेदगू सब्ब-धम्मो,
ते मे नमो ते च मं पालयन्तु ।
नमत्थु बुद्धानं नमत्थु बोधिया ।
नमो विमुत्तानं नमो विमुत्तिया ।
इमं सो परित्तंकत्वा, मोरो चरति एसना ॥२॥
अपेतयं चक्खुमा एक-राजा ।
हरिस्स-वण्णो पथविप्पभासो ॥
तं तं नमस्सामि हरिस्स-वण्णं पथविप्पभासं ।
तयाज्ज गुत्ता विहरेमु रत्तिं ॥३॥

ये ब्राम्हणा वेदगू सब्ब-धम्मो ।
ते मे नमो ते च मं पालयन्तु ॥
नमत्थु बुद्धानं नमत्थु बोधिया,
नमो विमुत्तानं नमो विमुत्तिया ।
इमं सो परित्तं कत्वा,
मोरो वासमकप्पयि ॥४॥

— मोर-सुत्तं निर्दिष्टं —

वट्सुत्तं

पूरेन्तं बोधि-सम्भारे, निब्बत्तं वट्ठजातियं ।
यस्स तेजेन दावगि, महा-सत्तं विवज्जयि ॥
थेरस्स सारि-पुत्तस्स, लोक-नाथेन भासितं ।
कप्पट्ठाणिं महा-तेजं, परित्तं तं भणाम हे ॥

अत्थि लोके सील-गुणो सच्चं सोचेय्य नुदया ।
तेन सच्चेन काहामि, सच्च-किरिय मनुत्तरं ॥१॥
आवज्जेत्वा धम्म-बलं सरित्त्वा पुब्बके जिने ।
सच्च-बलमवस्साय, सच्च-किरियमकासहं ॥२॥
सन्ति पक्खा अ-पतना, सन्ति पादा अ-वञ्चना ।
माता पिता च निक्खन्ता, जात-वेद पटिक्कम ॥३॥
सह सच्चे कते महयं, महा-पज्जलितो सिखी ।
वज्जेसि सोलस्स करीस्सानि, उदकं पत्वा यथा सिखी ॥
सच्चेन मे समो नत्थि, एसा मे सच्च-पारमी ॥४॥

— वट्ठ सुत्तं निर्दिष्टं —

धजगसुत्तं

यस्सानुस्सरणेनापि, अन्तलिक्खेपि पाणिनो ।
पतिट्ठमधिगच्छन्ति, भूमियं विय सब्बथा ॥
सब्बुपद्दव-जालम्हा, यक्ख-चोरादि-सम्भवा ।
गणना न च मुत्तानं, परित्तं तं भणाम हे !

एवं मे सुत्तं, एकं समय भगवा सावत्थियं विहरति
जेतवने अनाथ पिण्डिकस्स आरामे ।

तत्र खो भगवा भिक्खू आमन्तेसि भिक्खवो'ति ।
भदन्तेति तेभिक्खू भगवतो पच्चवस्सोसुं । भगवा
एतदवोच-भूत-पुब्बं भिक्खवे देवा सुर-सङ्गामो समुपब्यूहो
अहोसि । अथखो भिक्खवे सक्को देवानमिन्दो देवे तावत्तिसे
आमन्तेसि-सचे मारिसा देवानं सङ्गामगानं उपज्जेय्य
भयंवा छिभित्तं वा लोम-हंसोवा ममेव तस्मिं समये धजगं
उल्लोकेय्याथ । ममं हि वो धजगं उल्लोकेयतं यं भविस्सति
भयंवा छिभित्तं वा लोम-हंसोवा सो पहीयिस्सति ॥१॥

नो चे मे धजगं उल्लोकेय्याथ । अथ पजापतिस्स
देव-राजस्स धजगं उल्लोकेयाथ । पजापतिस्स हि वो
देव-राजस्स धजगं उल्लोकेयतं यं भविस्सति भयंवा
छिभित्तंवा लोम-हंसोवा, सो पहीयिस्सति ॥२॥

नो चे पजापतिस्स देव-राजस्स धजगं उल्लोकेय्याथ ।
अथ वरुणस्स देव-राजस्स धजगं उल्लोकेयाथ । वरुणस्स
हि वो देव-राजस्स धजगं उल्लोकेयतं यं भविस्सति भयंवा
छिभित्तंवा लोम-हंसोवा, सो पहीयिस्सति ॥३॥

नो चे वरुणस्स देव-राजस्स धजगं उल्लोकेय्याथ ।
अथ ईसानस्स देव-राजस्स धजगं उल्लोकेयाथ । ईसानस्स
हि वो देव-राजस्स धजगं उल्लोकेयतं यं भविस्सति भयंवा
छिभित्तंवा लोम-हंसोवा, सो पहीयिस्सतीति ॥४॥

तं खो पन भिक्खवे सक्कस्सवादेवानभिन्दस्स धजगं
उल्लोकेयतं, पजापतिस्सवा देव-राजस्स धजगं उल्लोकेयतं,
वरुणस्सवा देव-राजस्स धजगं उल्लोकेयतं, ईसानस्सवा
देव-राजस्स धजगं उल्लोकेयतं, यं भविस्सति भयंवा
छिभित्तंवा लोम-हंसोवा, सो पहीयेथापि नो पहीयेथ ॥५॥

तं किस्सहेतु ? सक्को हि भिक्खवे ! देवानमिन्दो
अ-वीत-रागो अ-वीत-दोसो अ-वीत-मोहो भीरू छम्भी
उजासी पलायीति ॥६॥

अहञ्चखो भिक्खवे ! एवं वदामि-"सचे तुम्हाकं
भिक्खवे ! अरञ्ज-गतानंवा, रुक्ख-मूल-गतानंवा
सुञ्जागार-गतानं वा, उपज्जेय्य भयंवा छिभित्तं वा
लोम-हंसोवा, ममेव तस्मिं समये अनुस्सरेय्याथ, इतिपि सो
भगवा अरहं, सम्मासम्बुद्धो, विज्जा-चरण-सम्पन्नो,
सुगतो, लोक-विद्, अनुत्तरो पुरिस-दम्म-सारथि सत्था
देव-मनुस्सानं, बुद्धो भगवा'ति" ॥७॥

ममं हि वो भिक्खवे ! अनुस्सरतं यं भविस्सति
भयंवा छिभित्तंवा लोम-हंसोवा, सो पहीयिस्सति ॥८॥

नोचेमं अनुस्सरेय्याथ । अथ धम्मं अनुस्सरेय्याथ-
'स्वाक्खातो भगवता धम्मो, सन्दिट्ठिको, अ-कालिको,
एहि-पस्सिको, ओपनेय्यिको, पच्चतं वेदितव्वो विञ्जूही'ति ॥

धम्मं हि वो भिक्खवे ! अनुस्सरतं यं भविस्सति भयं
वा छिभित्तंवा लोमहंसोवा, सो पहीयिस्सति ॥९॥

नोचे धम्मं अनुस्सरेय्याथ । अथ संधं अनुस्सरेय्याथ
सुप्पटिपन्नो भगवतो सावकसंधो, उज्जुपटिपन्नो भगवतो
सावकसंधो, जायपटिपन्नो भगवतो सावकसंधो, सामिचि-
प्पटिपन्नो भगवतो सावकसंधो यदिदं चत्तारि पुरिसयुगानि
अट्ठ पुरिस-पुगला एस भगवतो सावकसंधो, आहुनेय्यो,
पाहुनेय्यो, दक्खिनेय्यो, अञ्जलिकरणीयो, अनुत्तरं-
पुञ्जक्खेतं लोकस्सा'ति" ॥

संघं हि वो भिक्खवे ! अनुस्सरतं यं भविस्सति भयं
वा छिभित्तं वा लोमहंसोवा, सो पहीयिस्सति ॥१०॥

तं किस्स हेतु ? तथागतो हि भिक्खवे ! अरहं सम्मा
सम्बुद्धो वीत-रागो वीत-दोसो वीत-मोहो अभीरू
अछम्भी अनुजासी अ-पत्तायीति ॥

इदमवोच भगवा, इदं वत्त्वान सुगतो ।

अथापरं एतदवोच सत्था ॥११॥

अरञ्जे रुक्ख-मूलेवा सुञ्जागारेव भिक्खवो
अनुस्सरेथ सम्बुद्धं भयं तुम्हाकं नोसिया ॥१२॥

नो चे बुद्धं सरेय्याथ, लोक-जेट्ठं नराभसं ।

अथ धम्मं सरेय्याथ, नियायानिकं सु-देसितं ॥१३॥

नो चे धम्मं सरेय्याथ, नियायानिकं सु-देसितं ।

अथ संघं सरेय्याथ, पुञ्जक्खेत्तं अनुत्तरं ॥१४॥

एवं बुद्धं सरन्तानं, धम्मं संघञ्च भिक्खवो ।

भयंवा छिभित्तंवा, लोम-हंसो न हेस्सति ॥१५॥

- धम्मग सुतं निर्दिष्टं -

आटानाटिय सुत्तं

अप्पसन्नेहि नाथस्स, सासने साधु-सम्मते ।

अ-मनुस्सेहि चण्डेहि, सदा किब्बिसकारीभि ॥

परिसानं चतस्सन्नं, अहिंसाय च गुत्तिया ।

यं देसेसि महावीरो, परित्तं तं भणाम हे !

विपस्सिस्स च नमत्थु, चक्खुमन्तस्स सिरीमतो ।

सिखिस्सा पि च नमत्थु, सब्बभूतानुकम्पिनो ॥१॥

वेस्सभुस्स च नमत्थु, न्हातकस्स तपस्सिनो ।

नमत्थु ककुसन्धस्स, मार-तेजा पप्पहिनो ॥२॥

कोणागमनस्स नमत्थु, ब्राह्मणस्स वुसीमतो ।

कस्सपस्स च नमत्थु, विप्पमुत्तस्स सब्बधि ॥३॥

अङ्गीरसस्स नमत्थु, सक्यपुत्तस्स सिरीमतो ।

यो इमं धम्मं देसेसि, सब्बदुक्खपनूदनं ॥४॥

ये चापि निब्बुता लोके, यथाभूतं विपस्सिसुं ।

ते जना अ-पिसुणाय, महन्ता वीत-सारदा ॥५॥

हितं देवमनुस्सानं, यं नमस्सन्ति गोतमं ।

विज्जा-चरण-सम्पन्नं, महन्तं वीत-सारदं ॥६॥

एते चञ्जे च सम्बुद्धा, अनेक सत कोटियो ।

सब्बे बुद्धा समसमा, सब्बे बुद्धा महिद्धिका ॥७॥

सब्बे दस बल्लपेता, वेसारज्जेहु-पागता ।

सब्बे ते पटिजानन्ति, आसभण्ठानमुत्तमं ॥८॥

सीह-नादं नदन्ते ते, परिसासु विसारदा ।

बह्म-चक्कं पवत्तेन्ति, लोके अप्पटि-वत्तियं ॥९॥

उपेता बुद्धधम्मोहि, अट्ठारसहि नायका ।

वात्तिंस लक्खणूपेता, सीतानुव्यञ्जनाधरा ॥१०॥

व्यामप्पभाय सुप्पभा, सब्बे ते मुनिकुञ्जरा ।

बुद्धा सब्बञ्जुनो एते, सब्बे खीणासवा जिना ॥११॥

महापभा महातेजा, महापज्जा महाब्बला ।

महाकारणिका धीरा, सब्बेसानं सुखावहा ॥१२॥

दीपा नाथा पटिट्ठा च, ताणा लेणा च पाणिनं ।

गति बन्धू महेस्सासा, सरणा च हितेस्सिनो ॥१३॥

स-देवकस्स लोकस्स, सब्बे एते परायणा ।
 तेसाहं सिरसा पादे, वन्दामि पुरिसुत्तमे ॥१४॥
 वचसा मनसा चेव, वन्दामे 'ते तथागते ।
 सयने आसने ठाने, गमने चापि सब्बदा ॥१५॥
 सदा सुखेन रक्खन्तु, बुद्धा सन्ति करां तुवं ।
 ते हि त्वं रक्खितो सन्तो, मुत्तो सब्बभयेहि च ॥१६॥
 सब्बरोगा विनिमुत्तो, सब्बसन्तापवज्जितो ।
 सब्बवेरमतिक्कन्तो, निब्बुतो च तुवं भव ॥१७॥
 तेस्सं सच्चनेन सीलेन, खन्ती सेत्ता-बलेन च ।
 ते पि अम्हे-नुरक्खन्तु, अ-रोगेन सुखेन च ॥१८॥
 पुरत्थिमस्मिं दिसा-भागे, सन्ति देवा महिद्धिका ।
 ते पि अम्हे-नुरक्खन्तु, अ-रोगेन सुखेन च ॥१९॥
 दक्खिणस्मिं दिसा-भागे, सन्ति देवा महिद्धिका ।
 ते पि अम्हे-नुरक्खन्तु, अ-रोगेन सुखेन च ॥२०॥
 पच्छिमस्मिं दिसा-भागे, सन्ति नागा महिद्धिका ।
 ते पि अम्हे-नुरक्खन्तु, अ-रोगेन सुखेन च ॥२१॥
 उत्तरस्मिं दिसा-भागे, सन्ति यक्खा महिद्धिका ।
 ते पि अम्हे-नुरक्खन्तु, अ-रोगेन सुखेन च ॥२२॥
 पुरत्थिमेन धतरट्ठो, दक्खिणेन विरूहको ।
 पच्छिमेन विरूपक्खो, कुबेरो उत्तरं दिसं ॥२३॥
 चत्तारो ते महाराजा, लोक-पाला यस्सिस्सन्तो ।
 ते पि अम्हे-नुरक्खन्तु, अरोगेन सुखेन च ॥२४॥

* यः गु निस्ति पाठ पापबले → ममं, → मं ।

-४२-

आकासट्ठा च भूमट्ठा, देवा नागा महिद्धिका ।
 ते पि अम्हे-नुरक्खन्तु, अ-रोगेन सुखेन च ॥२५॥
 इद्धि-मन्तो च ये देवा, वसन्ता इध सासने ।
 ते पि अम्हे-नुरक्खन्तु, अ-रोगेन सुखेन च ॥२६॥
 सब्बी-तियो विवज्जन्तु, सोको रोगो विनस्सतु ।
 मा ते भवन्त्वन्तरायो, सुखी दीघायुको भव ॥२७॥
 अभिवादन-सीलिस्स, निच्चं वुड्ढा पचायिनो ।
 चत्तारो धम्मा वड्ढन्ति, आयु वण्णो सुखं बलं ॥२८॥

— आटानाटिय सुत्तं निर्दिष्ट —

अंगुलिमाल सुत्तं

परित्तं यं भणान्तस्स, निस्सिन्नट्ठान-धोवनं ।
 उदकमपि विनासेति, सब्बमेव परिस्सयं ॥

सोत्थिना गणभ-वुट्ठानं, यच्च साधेति तद्धवणे ।
 थेरस्स-गुलिमालस्स, लोकनाथेन भासितं ॥
 कप्पट्ठायिं महा-तेजं, परित्तं तं भणाम हे !

“यतो-हं भगिनी अरियाय जातिया जातो,
 नाभिजानामि सञ्चिच्च पाणं जीविता वोरपेता । तेन
 सच्चनेन सोत्थि ते होतु सोत्थि गणभस्स” ॥

— अंगुलिमाल सुत्तं निर्दिष्ट —

-४३-

बोजभङ्ग सुत्तं

संसारे संसरन्तानं, सब्बदुक्खविनासने ।
 सत्त धम्मं च बोजभङ्गे, मार-सेना-पमदने ॥
 बुज्झित्वा येचिमे सत्ता, ति-भवा मुत्तकुत्तमा ।
 अ-जातिम-जरा व्याधिं, अमतं निवभयं गता ॥
 एवमादि गुणपेतं, अनेक गुण सङ्गहं ।
 ओसधञ्च^० इमं मन्तं, बोजभङ्गञ्च^० भणाम हे ! ।
 बोजभङ्गो सति-सङ्खातो, धम्मानं-विचयो तथा ।
 वीरियं पीति पस्सिद्धि, बोजभङ्गा च तथा परे ॥१॥
 समाधुपेक्खा बोजभङ्गा, सत्ते ते सब्बदस्सिना ।
 मुनिना सम्म-दक्खाता, भाविता बहुली-कता ॥२॥
 सवत्तन्ति अभिज्जाय, निव्वानाय च बोधिया ।
 एतेन सच्च-वज्जेन, सोत्थि ते होतु सब्बदा ॥३॥
 एकस्मि समये नाथो, मोगाल्लानञ्च कस्सपं ।
 गिलाने दुक्खिते दिस्वा, बोजभङ्गे सत्त देसयि ॥४॥
 ते च तं अभिनन्दित्वा, रोगा मुच्चिसु तङ्खणो ।
 एतेन सच्च-वज्जेन, सोत्थि ते होतु सब्बदा ॥५॥
 एकदा धम्म-राजा पि, गेलज्जेनाभि-पीलितो ।
 चुन्दत्थेरेन तं येव, भणायेत्त्वान सादरं ॥६॥

० गनं गनं - महामन्तं ।
 ० गनं गनं - बोजभङ्गं तं ।

सम्मोदित्वान आवाधा, तम्हा वुट्ठासि ठानसो ।
 एतेन सच्च-वज्जेन, सोत्थि ते होतु सब्बदा ॥७॥
 पहीना ते च आवाधा, तिण्णान्मिप्प महस्सिनं ।
 ० मग्गा-हता किलेसा व, पत्तानुपत्ति धम्मतं ।
 एतेन सच्च-वज्जेन, सोत्थि ते होतु सब्बदा ॥८॥

- बोजभङ्ग सुत्तं निर्दिष्टं -

पुब्बण्ह सुत्तं

यं दुन्निमित्तं अव-मङ्गलञ्च,
 यो चामनापो सकुणस्स सद्दो ।
 पापगगहो दुस्सुपिनं अ-कन्तं,
 बुद्धानुभावेन विनासमेन्तु ॥१॥
 यं दुन्निमित्तं अव-मङ्गलञ्च,
 यो चामनापो सकुणस्स सद्दो ।
 पापगगहो दुस्सुपिनं अ-कन्तं,
 धम्मानुभावेन विनासमेन्तु ॥२॥
 यं दुन्निमित्तं अव-मङ्गलञ्च,
 यो चामनापो सकुणस्स सद्दो ।
 पापगगहो दुस्सुपिनं अ-कन्तं,
 संघानुभावेन विनासमेन्तु ॥३॥
 दुक्खप्पत्ता च निदुक्खा,
 भयप्पत्ता च निवभया ।
 सोकप्पत्ता च निस्सोका,
 होन्तु सब्बेपि पाणिनो ॥४॥

० गनं गनं मग्गा-हता धकाः नं दु ।

एतावता च अम्हेहि, सम्भतं पुञ्ज-सम्पदं ।
सब्बे देवा-नुमोदन्तु, सब्ब सम्पत्ति सिद्धिया ॥५॥

दानं ददन्तु सद्दाय, सीलं रक्खन्तु सब्बदा ।
भावना-भिरता होन्तु, गच्छन्तु देवता गता ॥६॥

सब्बे बुद्धा बलप्पता, पच्चेकानञ्च यं बलं ।
अरहन्तानञ्च तेजेन, रक्खं बन्धाभि सब्बसो ॥७॥

यं किञ्चि वित्तं इध वा हरं वा,
सगोसु वा यं रतनं पणीतं ।

न नो समं अत्थि तथागतेन,
इदम्पि बुद्धे रतनं पणीतं ।

एतेन सच्चेन सुवत्थि होतु ॥८॥

यं किञ्चि वित्तं इध वा हरं वा,
सगोसु वा यं रतनं पणीतं ।

न नो समं अत्थि तथागतेन,
इदम्पि धम्मं रतनं पणीतं ।

एतेन सच्चेन सुवत्थि होतु ॥९॥

यं किञ्चि वित्तं इध वा हरं वा,
सगोसु वा यं रतनं पणीतं ।

न नो समं अत्थि तथागतेन,
इदम्पि संघे रतनं पणीतं ।

एतेन सच्चेन सुवत्थि होतु ॥१०॥

भवतु सब्बमङ्गलं, रक्खन्तु सब्बदेवता ।

सब्बबुद्धानुभावेन, सदा सोत्थि भवन्तु ते ॥११॥

भवतु सब्बमङ्गलं, रक्खन्तु सब्बदेवता ।

सब्बधम्मानुभावेन, सदा सोत्थि भवन्तु ते ॥१२॥

भवतु सब्बमङ्गलं, रक्खन्तु सब्बदेवता ।

सब्बसंघानुभावेन, सदा सोत्थि भवन्तु ते ॥१३॥

महाकारुणिको नाथो, हिताय सब्बपाणिनं ।

पूरेत्वा पारमी सब्बा, पत्तो सम्बोधि-मुत्तमं ।

एतेन सच्च-वज्जेन, सोत्थि ते होतु सब्बदा ॥१४॥

जयन्तो बोधिया मूले, सक्यानं नन्दि-वड्ढनो ।

एवमेव जयो होतु, जयस्सु जय-मङ्गले ॥१५॥

अ-पराजित-पल्लङ्गे, सीसे पुथु विपुक्खले ।

अभिसेके सब्बबुद्धानं, अगापत्तो पमोदति ॥१६॥

सु-नक्खत्तं सु-मङ्गलं, सुप्पभातं सुहुट्ठितं ।

सु-खणो सुमुहुत्तो च, सु-पिट्ठं ब्रम्हचारीसु ॥१७॥

पदक्खिणं काय-कम्मं, वाचा-कम्मं पदक्खिणं ।

पदक्खिणं सना-कम्मं, पणिधी ते पदक्खिणो ॥१८॥

पदक्खिणानि कत्वाण, लभन्तत्थे पदक्खिणो ।

ते अत्थ-लद्धा सुखिता, विरुद्धा बुद्ध-सासने ।

अ-रोगा सुखिता होथ, सह सब्बेहि जातीभि ॥१९॥

मरणानुस्सति

पवातदीपतुल्याय, सायुसन्ततिपाक्खयं ।
 परूपमाय सम्पस्सं, भावये मरणस्सतिं ॥१॥
 महासम्पत्ति सम्पत्ता, यथा सत्ता मत्ता इध ।
 तथा अहं मरिस्सामि, मरणं मम हेस्सति ॥२॥
 उप्पत्तिया सहेवेदं, मरणं आगतं सदा ।
 मरणत्थाय ओकासं, वधको विय एसति ॥३॥
 ईसकं अनिवत्तन्तं, सततं गमनुस्सुकं ।
 जीवितं उदया अत्थं, सुरियो विय धावति ॥४॥
 विज्जु बुब्बुल उत्साव, जलरासिपरिक्खय ।
 घातकोव रिप् तस्स, सब्बत्थापि अवारियो ॥५॥
 सुयसत्थामपुज्जिद्धि, बुद्धि बुद्धि जिनद्वयं ।
 घातेसि मरणं खिप्पं, कातुमादिसके कथा ॥६॥
 पच्चयानञ्च वेकल्या, बाहिरज्झत्तुपद्दवा ।
 मरामोरं निमेसा पि, मरमानो अनुक्खणन्ति ॥७॥

अट्ठ संवेगावत्थु

भावेत्वा चतुरारक्खवा, आवज्जेय्य अनन्तरं ।
 महासंवेगावत्थूनि, अट्ठ अट्ठित वीरियो ॥१॥
 जाति जरा ब्याधि चूति अपाया -
 अतीत अप्पत्तक वट्ठ दुक्खं,

इदानी आहारगवेट्ठि दुक्खं -
 संवेग वत्थूनि इमानि अट्ठ ॥२॥

पातो च सायमपि चेव इमं विधिञ्चु
 आसेवते सततमत्त हिताभिलासि ॥३॥
 पप्पोति सो ति विपुलं हतपारिपत्थो
 सेट्ठं सुखं मुनिविस्सिट्ठमतं सुखेन चाति ॥४॥

अट्ठवीसति बुद्ध गाथा

तण्हंकरो महावीरो, मेधंकरो महायसो ।
 सरणंकरो लोकहितो, दीपङ्करो जूतिन्धरो ॥१॥
 कोण्डञ्जो जनपामोक्खो, मङ्गलो पुरिसासभो ।
 सुमनो सुमनो धीरो, रेवतो रतिवड्ढनो ॥२॥
 सोभितो गुणसम्पन्नो, अनोमदस्सी जनुत्तमो ।
 पट्टमो लोकपज्जोतो, नारदो वरसारथी ॥३॥
 पट्टमुत्तरो सत्तसारो, सुमेधो अगगुगल्लो ।
 सुजातो सब्बलोकगो, पियदस्सी नरासभो ॥४॥
 अत्थदस्सी काशणिको, धम्मदस्सी तमोनुदो ।
 सिद्धत्थो असमो लोके, तिरसो वरद संवररो ॥५॥
 फुस्सो वरद सम्बुद्धो, विपस्सी च अनूपमो ।
 सिखी सब्बहितो सत्था, वेस्सभू सुखदायको ॥६॥
 ककूसन्धो सत्थवाहो, कोणागमणो रणंजहो ।
 कस्सपो सिरिसम्पन्नो, गोतमो सक्यपुंगवो ॥७॥
 तेसं सच्चवेन सीलेन, खन्ती मेत्ता बल्लेन च ।
 तेपि मं अनुरक्खन्तु, आरोग्येन सुखेन चाति ॥८॥

जिनपञ्चर गाथा

जयासन गता वीरा, जेत्वा मारं सवाहिणिं ।
चतुसच्चामत रसं, ये पिविसु नरासभा ॥१॥
तण्हङ्गरादयो बुद्धा, अट्ठवीसति नायका ।
सब्ब पतिट्ठिता मह्यं, मत्थर्के ते मुनिस्सरा ॥२॥
सिरे पतिट्ठिता बुद्धा, धम्मो च मम* लोचने ।
संघो पतिट्ठितो मह्यं, उरे सब्ब गुणाकरो ॥३॥
हृदये अनुरुद्धो च, सारिपुत्तो च दक्खिणे ।
कोण्डञ्जो पिट्ठि भागस्मि, मोगल्लानोसि वामर्के ॥४॥
दक्खिणे सवणे मह्यं, आहु आनन्द राहुला ।
कस्सपो च महानामो, उभोसुं वाम सोतर्के ॥५॥
केसन्ते पिट्ठि भागस्मिं, सुरियो व पभङ्गरो ।
निसिन्नो सिरि सम्पन्नो, सोभितो मुनिपुङ्गवो ॥६॥
कुमार कस्सपो नामो, महेसी चित्र वादको ।
सो मह्यं वदने निच्चं, पतिट्ठासि गुणाकरो ॥७॥
पुण्णो अंगुलिमालो च, उपाली नन्द सीवली ।
थेरा पञ्च इमे जाता, ललाटे तिलका मम ॥८॥
सेसासीति महाथेरा, विजिता जिनसावका ।
जलन्ता सील तेजेन, अङ्ग मङ्गेषु सण्ठिता ॥९॥
रतनं पुरतो आसि, दक्खिणे मेत्तसुत्तकं ।
धजगं पच्छतो आसि, वामे अंगुलिमालकं ॥१०॥

मेपिनि नितिं पाठ यायेवले ॐ "तुह्यं", * "तव" जुइ ।

छन्धमोर परित्तञ्च, आटानाटिय सुत्तकं ।
आकासच्छदनं आसि, सेसापाकार सञ्जिता ॥११॥
जिनाणाबल संयुते धम्म पाकार लङ्कते ।
वसतो मे चतु किच्चेन, सदा सम्बद्ध पञ्जरे ॥१२॥
वातपित्तादि सञ्जाता, वहिरज्झत्तु पद्वा ।
असेसा विलयं यन्तु, अनन्त गुण तेजसा ॥१३॥
जिन पञ्जर मज्झकट्ठं विहरन्तं महीतले ।
सदा पालेन्तु मं* सब्बे, ते महापुरिसा सभा ॥१४॥
इच्चेव मच्चन्त कतो सुरक्खो,
जिनानुभावेन जितूपपद्दवो ।
बुद्धानुभावेन हतारिसङ्घो,
चरामि ♦ सद्धम्मनुभाव पालितो ॥१५॥
इच्चेव मच्चन्त कतो सुरक्खो,
जिनानुभावेन जितूपपद्दवो ।
धम्मनुभावेन हतारिसङ्घो,
चरामि ♦ सद्धम्मनुभाव पालितो ॥१६॥
इच्चेव मच्चन्त कतो सुरक्खो,
जिनानुभावेन जितूपपद्दवो ।
संघानुभावेन हतारिसङ्घो,
चरामि ♦ सद्धम्मनुभाव पालितो ॥१७॥
सद्धम्म पाकार परिकिञ्चितोस्मि,
अट्ठारिया अट्ठदिसासु होन्ति ।

मेपिनि नितिं पाठ यायेवले ॐ "ते", * "त्वं" ♦ "चरामि" ॐ त्तोसि जुइ ।

एत्थन्तरे अट्ठनाथा भवन्ति,
उद्धं वितानं व जिना टिता मे ० ॥१८॥

भिन्दतो मारसेनं मम* सिरसि ठितो, बोधिमारुह्य सत्था ।
मोगाल्लानोसि वामे वसति भुजटते दक्खिणे सारिपुत्तो ॥
धम्मो मज्झे उरस्सिं विरहति भवतो, मोक्खतो मोरयोनिं ।
सम्पत्तो बोधिसत्तो चरणयुग गतो, भानु लोकेक नाथो ॥१९॥

सब्बा व मङ्गलमुपद्व दून्निमित्तं,
सब्बीति रोग गहदोसमसेस निन्दा ।
सब्बन्तराय भय दुस्सुपिनं अकन्तं,
बुद्धानुभाव पवरेन पयातु नासं ॥२०॥
सब्बा व मङ्गलमुपद्व दून्निमित्तं,
सब्बीति रोग गहदोसमसेम निन्दा ।
सब्बन्तराय भय दुस्सुपिनं अकन्तं,
धम्मानुभाव पवरेन पयातु नासं ॥२१॥
सब्बा व मङ्गलमुपद्व दून्निमित्तं,
सब्बीति रोग गहदोसमसेस निन्दा ।
सब्बन्तराय भय दुस्सुपिनं अकन्तं,
संघानुभाव पवरेन पयातु नासं ॥२२॥

महाजयमंगल गाथा

महाकारुणिको नाथो, हिताय सब्बपाणिनं ।
पूरेत्वा पारमी सब्बा, पत्तो सम्बोधिमुत्तमं ।
एतेन सच्चवज्जेन, होतु मे ० जयमङ्गलं ॥१॥

मेपिनि नितिं पाठ पायेवले ० "ते", * "तव" जुइ ।

जयन्तो बोधिया मूले, सकयानं नच्चिद्वदनो ।
एवं मय्दं ० जयो होतु, जयस्सु जयमङ्गले ॥२॥

सक्कत्वा बुद्धरतनं, ओसधं उत्तमं वरं ।
हितं देव मनुस्सानं, बुद्धतेजेन सोत्थिना ।
नस्सन्तुपद्ववा सब्बे, दुक्खा वूपसमेन्तु मे* ॥३॥
सक्कत्वा धम्मरतनं, ओसधं उत्तमं वरं ।
परिलाहूपसमनं, धम्मतेजेन सोत्थिना ।
नस्सन्तुपद्ववा सब्बे, भया वूपसमेन्तु मे* ॥४॥
सक्कत्वा संघरतनं, ओसधं उत्तमं वरं ।
आहुणोय्यं, पाहुणोय्यं, संघतेजेन सोत्थिना ।
नस्सन्तुपद्ववा सब्बे, रोगा वूपसमेन्तु मे* ॥५॥
यं किञ्चि रतनं लोके, विज्जति विविधा पुय ।
रतनं बुद्ध समं नत्थि, तस्मा सोत्थि भवतु मे* ॥६॥
यं किञ्चि रतनं लोके, विज्जति विविधा पुय ।
रतनं धम्म समं नत्थि, तस्मा सोत्थि भवतु मे* ॥७॥
यं किञ्चि रतनं लोके, विज्जति विविधा पुय ।
रतनं संघं समं नत्थि, तस्मा सोत्थि भवतु मे* ॥८॥
नत्थि मे सरणं अज्जं, बुद्धो मे सरणं वरं ।
एतेन सच्चवज्जेन, होतु मे* जयमङ्गलं ॥९॥
नत्थि मे सरणं अज्जं, धम्मो मे सरणं वरं ।
एतेन सच्चवज्जेन, होतु मे* जयमङ्गलं ॥१०॥
नत्थि मे सरणं अज्जं, संघो मे सरणं वरं ।
एतेन सच्चवज्जेन, होतु मे* जयमङ्गलं ॥११॥

मेपिनि नितिं पाठ पायेवले ० "तुहयं", * "ते" जुइ ।

सखीतियो विवज्जन्तु, सब रोगो विनस्सतु ।
मा मे* भवत्त्वन्तरायो, सुखी दीघायुको भव ॥१२॥
भवतु सबमङ्गलं, रक्खन्तु सब देवता ।
सब बुद्धानुभावेन, सदा सोत्थि भवतु मे* ॥१३॥
भवतु सबमङ्गलं, रक्खन्तु सब देवता ।
सब धम्मानुभावेन, सदा सोत्थि भवतु मे* ॥१४॥
भवतु सबमङ्गलं, रक्खन्तु सब देवता ।
सब संघानुभावेन, सदा सोत्थि भवतु मे* ॥१५॥

जयमङ्गल गाथा

बाहुं सहस्स मभिनिम्मिस्त सायुधन्तं,
गिरिमेखलं उदितघोर ससेन मारं ।
दानादि धम्म विधिना जितवा मुनिन्दो,
तं तेजसा भवतु मे* जयमङ्गलानि ॥१॥
मारतिरेक मभियुज्झित सब रत्तिं,
घोरं पनालवक मक्खमथद्ध यक्खं ।
खन्ति सुदन्त विधिना जितवा मुनिन्दो,
तं तेजसा भवतु मे* जयमङ्गलानि ॥२॥
नालागिरिं गजवरं अतिमत्त भूतं,
दावगिगचक्कमसनिव सुदारुणान्तं ।
मेत्तम्बुसेक विधिना जितवा मुनिन्दो,
तं तेजसा भवतु मे* जयमङ्गलानि ॥३॥

सेषिनि नितिं पाठ पायेवले * "ते" जुइ ।

उक्खित्त खगा मति हत्थ सुदारुणान्तं,
धावन्तियोजन पथंगुलिमालवन्तं ।
इद्धिभिसंखतमनो जितवा मुनिन्दो,
तं तेजसा भवतु मे* जयमङ्गलानि ॥४॥
कत्त्वान कट्ठमुदरं इव गग्भिनीया ।
चिञ्चाय द्दुट्ठवचनं जनकाय मज्झे ।
सन्तेन सोम विधिना जितवा मुनिन्दो,
तं तेजसा भवतु मे* जयमङ्गलानि ॥५॥
सच्चं विहाय मतिसच्चक वादकेतुं,
वादा भिरोपितमनं अतिअन्धभूतं ।
पञ्जापदीप जलितो जितवा मुनिन्दो,
तं तेजसा भवतु मे* जयमङ्गलानि ॥६॥
नन्दोपनन्द भुजगं विवुधं महद्धिं ।
पुत्तेन थेर भुजगेन दमापयन्तो ।
इद्धुपदेस विधिना जितवा मुनिन्दो,
तं तेजसा भवतु मे* जयमङ्गलानि ॥७॥
दुग्गाहदिट्ठि भुजगेन सुदट्ठहत्थं,
ब्रम्हं विसुद्धि जुत्तिभिद्धि बकाभिधानं ।
जाणागदेन विधिना जितवा मुनिन्दो,
तं तेजसा भवतु मे* जयमङ्गलानि ॥८॥
एता पि बुद्ध जयमङ्गल अट्ठगाथा,
यो वाचको दिन दिने सरते मत्तन्दी ।
हित्वान नेकविविधानि चुपद्दवानि,
मोक्खं सुखं अधिगमेय्य नरो सपञ्जो ॥९॥

सेषिनि नितिं पाठ पायेवले * "ते" जुइ ।